

Nhớ Cao Bằng

Sau trọn ba mươi mùa trăng
Đêm nổ súng giữa rừng biên giới
Qua Đèo Giàng... Ngân Sơn anh tới
Chợt băng khuâng gặp lại Cao Bằng.

Bây giờ em nơi đâu?
Áo chàm xưa xanh rừng biên giới
Sông Hiến thức cùng mắt ai ngóng đợi
Sông Bằng sương giăng thơm ngát hương hồi.

Vẫn còn đây nỗi nhớ đầy voi
Đêm hành quân vượt rừng, qua suối
Đá cuội tròn, quân đi rất vội
Em níu anh nghiêng cả vòm trời.

Bao năm rồi, anh đi muôn nơi
Chẳng thể quên đôi môi hồng mận chín
Câu hát then đón đưa anh bịn rịn
Lời lả say tình nghiêng bát rượu nồng.

Bây giờ biết tìm em nơi nào
Anh lần theo bóng áo chàm qua chợ
Cô gái Tày, ngỡ em đứng đó
Má hồng tươi trong sắc nắng Cao Bằng.

Thời gian trôi, ai có quên chăng
Phố Cũ, Vườn Cam, cánh rừng biên giới
Ngút ngàn xanh ven nguyên vùi vùi
Biên cương chiều thấp thoáng dáng em xưa...

>> LÊ NGỌC CUỒNG

Xăm xắm yếm thắm qua cầu

Chị giờ gom lại tháng năm
Xếp hôm nay với xa xăm hôm nào
Những mong xanh lại má đào
Sao cho voi bót chành chao phận mình.

Trúc xinh... vẫn đứng đầu đình
Chị không muốn đứng một mình nữa đâu
Xăm xắm yếm thắm qua cầu
Bước đi nào biết nông sâu bến bờ.

Em về nhật lại nắng thua
Trút ca dao với ngày xưa để hồng
Cầu cho bên ấy đừng giống
Chị tôi vẫn đứng nhưng không một mình.

>> HỒNG THI

Em đi bỏ lại ngõ xưa một thời

Em có còn trở lại ngõ xưa
hai đứa một thời?
Cùng vui đùa, ngựa mặt đón nắng roi.

Em có còn trở lại ngõ xưa
hoa cài mái tóc?
Em khóc òa lúc đóng giả cô dâu
Anh bẻ que cắm cọc dựng cầu
Làm sông sâu cho thuyền em neo đậu.

Em có còn trở lại ngõ xưa
đôi hàng rào rậu?
Chẳng trúc, chẳng mai chỉ thấy gai xấu hổ...

Hôm em đi
Ngõ nghèo trời mưa đổ
Màu hồng toi tím trang sở một người.

Em đi kẻ đón người đưa
Bỏ quên con ngõ ngày xưa một thời...

>> NGUYỄN ĐỨC MINH

